

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De sancto Jacobo maiore apostolo. Cap[itulum]. cxxxiiij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

Quo facto cū ille replū introissent singula sol-
uentes in colla deorū posuerunt: et ad terram
trahētes cōfregērūt. Quapropter rex dagnus
tratus eas carbenis suspēdi fecit: et dudum tor-
queri: et de hinc in ignē copiosum iactari. Que
cū inde ille egressus fuisset: iussit rex ambas
pariter in christi confessione gladio cedi: que
passe sunt. ix. kalen. augusti.

De sanctis Victore et socijs mar-
tyribus. Cap. cxxxij.

Victor militaris cū

duobus germanis: videlicet trich-
no et antio geno apud hermicaz
hispanie civitate passi sunt: qui
diversis exanimati supplicijs:
tandem pro christi nominis cō-
fessione gloriosa gladio capite truncati: marty-
riū palmam percipere meruerūt nono kalen. au-
gusti. Nec ado in suo martylogio.

De sancto Jacobo maiore
apostolo. Cap. cxxxij.

Jacobus apo-

stolus qui vocat maior
ad differentia alterius
Jacobi. ai d: minor:
no q h maior illo fu-
isset et: s: prior vo-
cacione filius fuit ze-
bedei et marie sororis
mris dñi: a quo et ipsa
maria iacobi cognoscitur est. Sicqz cōsobrinus
exstitit xpi: et frater iohannis euangeliste. Qui
post ascensionē dñi dñi p iudeā et samariā predi-
casset: in hispaniā tandem iit: ut ibi verbum dñi
seminaret. Sed cū ibi quasi nihil plicere vide-
ret: eo q solūmodo novē ibi discipulos acqui-
sisset: duos ex illis ibidē cā pdicationis relinqr:
et alios septē secū assumēs in iudeā redijt: vbi
dñi euāgelizaret xpm: magus quidā nomine her-
mogenes cū phariseis discipulū suū noie phis-
lere ad eū misit: ut eū disputando cōvinceret q
sua pdicatio falsa esset. Sed cū apłs ecōtra eū
rōnibus supasset: et multa corā eo miracula fe-
cisset: redijt phileres ad hermogenē doctrinaz
iacobi approbās et miracula recitās: ac se iam
eius discipulū effectū contestās. Quē hermo-
genes irat arte magica adeo ligavit: ut se mo-
ueri nō posset. Quod cū phileres iacobo p pue-
rum nūcasser: misit ad eū apostolus sudarium
suū: cuius cōtractu cōfestim solutus phileres:
hermogenis artibus insultavit: et ad apostoluz
pperavit. Tūc hermogenes demones ad illos
misit: ut ambos vinctos ad se adducerent. Qui
ad iacobū venientes in aere viulabant: aduen-
tusqz ipsoz causas publice cūctis audientibus
ppalabāt: seqz carbenis igneis religatos et plu-
rimū cruciatos ab angelis deplorabāt. Quos

apostolus mox exoluit: esseqz mādanit ut ad her-
mogenem accederēt: et ipm in nullo ledentes li-
garum solūmodo sibi deferrent. Qui abeuntes
manus ei a tergo ligauerūt: et vinctū ad iacobū
perduxerunt. Et cōquerētēs q eos cruciados
misisset: apostolū rogabant: ut eis potestātē cō-
cederet: quatenus suas iniurias et ipsoz incēdiā
vindicaret. Tūc ille eos interrogare: cur phi-
lerem ipis assistentē nō tenerent: demones re-
sponderūt: quia nec fornicā q esset in eius cus-
biculo cōtingere possent. Iacobus autē exēpto
magistri bona p malis reddere cupiēs: philerē
iussit: ut hermogenes qui ipm ligauerat: solue-
ret: et eius libertati redderet. Tōsusus hermo-
genes stabat et recedere nō audebat: quia iram
demonū ne eum occiderēt: nimis timere dice-
bat. Tūc apostolus baculū suū dedit: et ille secu-
rus abiit: ac oēs libros artis magicę ad iacobū
cremandos apportavit. Apostolus nō ne forte
odor incēdiū veraret incuitos: illos in mari de-
mergi mādanit. Quo peracto hermogenes ad
apostolū redijt et veniā postulavit: cepit quoqz
in dei timore adeo perfectus esse: ut etiā in no-
mine eius plurime virtutes fierēt. Nec vidē-
tes iudei zelo cōmoti apostolū adierunt: et qā
tesum crucifixū predicaret increpauerūt. Qui
postqz eis aduentū et passionē ac resurrectionē
christi per scripturas evidēter pbasset: et plu-
rimū credidissent. Abiitqz pōtifer anni illius
seditionem in populo excitavit: et ipsum teneri
fecit. Tūc iohas scriba funem in collo eius mis-
sit: et cum multitudine iudeorū apostolū ad he-
rodem agrippā pertraxit: quē herodes iudeis
complacere curans decollari mādanit. Eūqz
ad martyriū ducere: quidā paralyticus in via
iacens ad eū clamavit: ut ipm sanaret: quē apo-
stolus cōfestim imocato xpi noie sanū effecit:
quod videns iohas scriba pñatus qui funem in
collo eius miserat: ad pñā cōversus est: et cum
apostolo decollatus: ut infra ptime dices. Apo-
stolus ergo dñi ad locū adduct: capitis obrun-
cacione martyriū cōsumavit. viij. kalen. apłs:
videlicet in die annūciationis et passionis xpi: et
viij. kalen. augusti: corpus eius in cōpostellam
translatū est. Ne igit festū saluatoris et aposto-
li solēnitāte impediret: statuit ecclia ut festum
passionis eius in die translationis eius corpis
tēpore videlicet magis cōgruo celebraret. Decol-
lato igit iacobo discipuli eius nocte ppter in-
deorū timorē corpus navi imposuerūt: et sepul-
chū ei diuine puidētie cōmittētes nāc sine
remige cōscenderūt: et angelo duce in gallitiā
in regno lupe regine applicuerūt. Corpus autē
de navi deponētes sup manū lapidē posuerūt:
qui ut cera tenera corpori cessit: et in modū sar-
cophagi se corpori mirabiliter adaptavit. In-
gressi ergo discipuli ad reginā re et nomine ve-
re lupam: eidem dixerūt: quāliter xps ipi cor-
pus apostoli sui miserat: ut quē noluerat iustis

pere viuū exciperet vel defunctum. Narran-
tesq; qualiter sine remige peruenissent: locum
ad sepulturam congruum postulabant: Regi-
na autem eos dolose ad reges hispanie destina-
uit: vt super hoc eius assensum vti maioris re-
quirerent. Quis eos cepit: et in carcerē reclusit:
sed cum discūberet: angelus dñi eos exoluit: et
liberos abire permisit: quod rex audiens post
eos milites: q̄ illos occiderent: destinauit. Sed
dum milites pontē transirēt: fracto ponte oēs
in flumine submersi sunt: qđ rex audiens et sibi
ac suis meruēs: discipulos apostoli pacifice re-
uocauit: et ab eis vna cum populo fidem xp̄i su-
scipit: et quicquid petierat libere concessit. Au-
diens hoc lupa doluit: et redeūtib; sanctis ac
regis consensum per litteras aperientibus: res-
pondit: vt boues suos: quos in tali monte ha-
bebat: planstro iungerēt: et corpus magistri sui
quocūq; vellēt tumulandū deferrent. Hoc autē
dolose faciebat: eo qđ oraco ingēs flammā euo-
mens boues ipsos custodiret: quib; tauri essent
indomiti: qui nec vehiculo iungi possent vel si
sūgerētur: huc illucq; discurrerēt: et sic corpus
dissiparēt. Discipuli s̄o dolū ignorātes montē
ascendunt: draconē ingentes in eos ignem splē-
rantem signo crucis per mediū ventrē scindūt:
tauros velut agnos mansuetissimos planstro
iungunt: et desuper sanctum corpus cū lapide
super quē positus fuerat imponūt. Boues au-
tem sine alicuius regimine corpus in medium
palatij lupe detulerunt: quod illa videns credi-
dit: et christiana effecta omnia ab eis petita cō-
cessit: palatium sancto corpori in ecclesia dedi-
cauit: et mirifice dotauit: vbi requiescit infans
et maximis miraculis conuersans.

De sancto Iosia martyre. Cap. cxxxiij.

Iosias
martyr fuit
ille scriba lu-
deorū: qui fu-
it in collo la-

co bi apli: vt supra proxime de-
ctū est. Cum autem ap̄tus ad
decollandū duceretur: et para-
lyticum in via repertum sas-
nasset: credidit iosias et ad pedes eius proci-
dit: et veniam petens se christianum fieri postu-
lauit: quod ab iathar sacerdos videns eum res-
neri fecit: pugnisq; cedi iussit: missaq; de illo le-
gatione ad herodem: vt cum apostolo decolla-
retur: et obtinuit. Cum autem ambo decollari
deberent: apostolus a sp̄icatore lagenā aque
petiit: et ibidem iosiam baptizauit: qui cum
apostolo capitis ob truncatione simul occubuit
viij. kalendas augusti.

De sancto Christophoro
martyre. Cap. cxxxv

Christofo-
rus martyr ge-
neris chyananē
ante baptisimū
reprobus voca-

tus vultu terribilis et proce-
rissime stature: vt pote qđ. xij.
pedes in longitudine possi-
debat: in lycia ciuitate amon
sub rege dagno passus est.

Hic aliquando cogitauit: vt maiorem principē
mundi quereret: ad quem secum moraturus ac-
cederet: venit ergo ad quendam maximū regem:
de quo fama erat: qđ maiorem dominū mundus
non habebat: in cuius curia christoforus mane-
bat. Euz autē die quadā foculatoz regi assistēs
cantilenā diceret: in qua frequenter diabolus
nominaret: rex qui xp̄ianus erat signum crucis
in faciem imprimebat. Quod christoforus nos-
tans et admirans: interrogauit cur rex hoc face-
ret: et quidnam signū huiusmodi sibi vellent. Et
cum rex in hoc dicere recusaret: post multam
instantiam ei dixit: qđ illud signum faceret: ne
sepe nominatum diabolus timere posset. Chri-
stoforus autem statim arguit: qđ diabolus ma-
ior dominus qđ rex erat: eo qđ ipse illū timebat:
vnde se deceptum cognoscebat: quia maiorem
mundi dominū non inuenerat. Et vale faciens
regi: diabolum querēdo properabat. Cum autē
per solitudinem pergeret vidit maximam mult-
tū multitudinem: inter quos quidā terribi-
lis et ferus ad eum venit: et quo tenderet res-
quissit. Qui se ire querendo diabolum respon-
dit: et qđ miles ille diabolus esset audiuit. Euz
se christoforus in seruitium perpetuum tradi-
dit. Et cum ambo pergerent et in via communis
crucem erectam inuenissent: diabolus a semita
fuglens in nemus declinauit: et christoforum
secum duxit: atq; post laboriosum iter ad viam
rediit. Quod christoforus admirans multa in-
stantia quesuit: cur hec diabolus fecerit. Qui
tandem cōpulsus ei dixit: qđ homo quidam: qui
dicitur xp̄us in tali signo pependerit: quē ipm
plurimū formidabat et ob id ab eius signo dis-
uertebat: christoforus autē adhuc xp̄m maiore
diabolo fore cōclufit: et sic continuo ab eius ser-
uitio discessit: et christū querere festinauit. Sed
cum eum nullatenus inuenire posset: ad heres-
mitam deuenit: qui ipm christum predicauit: et
de fide diligenter instruxit ac baptizauit. Euz
autem ei seuitium et orationem pro peccatis
suis imponeret: et christoforus se nihil horum
pficere posse dixisset: ipm tandē ad quēdā flu-
uū destinauit: vt ibi resideret: et ceteros trans-
ire volētes: eo qđ fortis esset et magnus trans-
portaret: quod christo adeo gratum esset: vt se
ipm proculdubio reuelaret. Ad fluuium igitur
accessit: et ibidem sibi domum construxit: por-
y iij